Dosarul penal nr. 1-469/2026
1-26069082-09-1-02062026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

09 septembrie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Violeta Cebanciuc
Apărătorului Vasile Anton

În prezența:
Inculpatului (*prin intermediul teleconferinței*) Stațenco Valeri

Interpretul Marcel Pîslaruc

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea lui

Stațenco Valeri *****, născut la *****, cetățean a Republicii Moldova, originar și locuitor *****, studii medii, necăsătorit, nu lucrează, IDNP *****, cu antecedente penale,

- *prin sentința Judecătoriei Fălești din 07.12.2009, în baza art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă 2 ani închisoare;*
- *prin sentința Judecătoriei Orhei, din 29.06.2011, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d), art.186 alin.(2) lit. b), c), d), art.186 alin.(4) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă 6 ani 4 luni închisoare;*

- *prin sentința Judecătoriei Criuleni din 07.05.2018, în baza art.179 alin.(1), art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă 2 ani 6 luni închisoare;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, din 14.12.2018, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d, art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă 5 ani închisoare;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 18 decembrie 2018, art.186 alin.(2) lit. c), d), art.186 alin.(2), lit. c) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă 3 ani 5 luni închisoare;*
- *prin sentința Judecătoriei Criuleni din 28 ianuarie 2019 în baza art.179 alin.(1), art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă 2 ani 8 luni închisoare;*
- *prin sentința Judecătoriei Drohia sediul Rîșcani din 22.05.2025 s-a recunoscut vinovat de art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal şi i s-a stabilit închisoare pe termen de 1 an 6 luni. S-a recunoscut vinovat de art.179 alin.(1) Cod penal şi i s-a stabilit închisoare pe termen de 1 an. În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal,

termenul de examinare a cauzei 02.06.2026 – 09.09.2026,

procedura de citare legal executată,

cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Staţenco Valeri, în perioada 25.10.2025, ora 20:00 – 26.10.2025, ora 11:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns prin forţarea geamului lateral drept, în locuinţa cetăţeanului *****, amplasată pe *****, mun. Bălţi şi profitând de faptul că nu este observat de nimeni, a sustras pe ascuns din domiciliul menţionat, mijloace băneşti în sumă de 300 euro (echivalent 5 946 lei conform BNM); 200 dolari (echivalent 3 422 lei conform BNM); o geantă pentru bărbaţi, confecţionată din piele, inscripţionată "LVENICE LEATHER" (3 524 lei); 5 sticle de vin spumant "VRANAC", preţ 250 lei/sticla, total 1 250 lei; 3 salamuri, preţ 100 lei/buc, total 300 lei; 3 cutii de caviar roşu "ИКРА", 60 gr/buc, total 600 lei, cauzîndu-i astfel părţii vătămate un prejudiciu material în valoare totală de 15 042 lei.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, cet. Staţenco Valeri a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal – furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

În cadrul şedinţei de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul Staţenco Valeri fiind asistat de avocatul Anton Vasile, a declarat personal că recunoaşte în totalitate săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înţelege conţinutul, nu are obiecţii asupra lor şi nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanţei un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanţa de judecată, studiind cererea inculpatului şi audiind poziţia lui, susţinută de apărător, ascultând opinia procurorului, ţinând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speţă este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nutatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conţin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalităţii în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertăţile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispoziţiile prevăzute în Codul penal, iar participanţii la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanţe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Stațenco Valeri după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține declarațiile date la urmărirea penală și cele descrise în rechizitoriu.

Tot aici a mai comunicat inculpatul că înțelege încălcarea comisă, îi pare rău de cele săvârșite și solicită instanței aplicarea în privința sa a pedepsei mai blînde.

Deși inculpatul Stațenco Valeri a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- plîngerea depusă de către cet. *****, potrivit căreia, în ziua de 26.10.2026 a depistat că i-a fost sustras de la domiciuliul său din *****, lucruri personale (f.d.5);
- informația primită telefonic la 26.10.2025, ora 14:03 min., de către IP Bălți prin intermediul ”112” potrivit căreia la complexul de *****linia 4, ***** mun. Bălți, cet. *****a depistat că i-a fost sustrase mai multe bunuri personale din locuința sa (f.d.6);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.10.2025, prin care a fost efectuată cercetarea în gospodăria amplasată la complexul de ***** linia 4, ***** din mun. Bălți cu Planșa fotografică în care se regăsesc 13 Imagini Foto (f.d.7-15);
- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 23.02.2026, unde persoana bănuită cet. Stațenco Valeri acceptând participarea la acțiunea dată, a declarat că, este de acord să indice exact adresa pe care a comis fortul din data de 25 spre 26.10.2025. Astfel ieșind din sediul secției de urmărire penală a IP Bălți, urcând în automobilul de serviciu bănuitul Stațenco V a indicat direcția de deplasare pe str. Șt. cel Mare în direcția s. Răuțel, la intersecția cu 31 August a indicat necesitatea virării la stânga pe str. 31 August, după care deja pe str. Independenței în direcția lacului orășenesc. După aceasta a indicat următorul traseu de deplasare spre locul comiterii faptei, str. Sportului, str. Plopilor, ocolirea lacului orășenesc, după care înainte de str. Vlahuța, bănuitul Stațenco Valeri a indicat la drumul adiacent de pe partea stângă, prin intermediul căruia se efectuează intrarea în complexul de *****. La intrarea la complexul de vile bănuitul a indicat la ***** indicând direcția de deplasare spre capătul străzii ca fiind locul de amplasare al imobilului din care a comis furtul. La capătul ***** bănuitul a indicat la imobilul nr. 57 de pe partea stângă după direcția de deplasare a automobilului. Fiind stopat

automobilul s-a stabilit că este un imobil cu 2 nivele, împrejurat cu plasă metalică, dotat cu poartă și portiță de culoare albastră. Astfel la fața locului indicat de bănuit ultimul a susținut că anume în imobilul menționat acesta a pătruns la data de 25 spre 26.10.2025 prin forțarea geamului de termopan și din care în mod tainic a sustras bunurile indicate în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit. Anexă un tabel fotografic cu 8 imagini Foto (f.d.72-76);

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(3) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, recunoscute de către inculpatul, instanţa de judecată constată că situația de fapt reţinută în rechizitoriu reflectă adevărul judiciar şi a fost săvârşită de inculpat, vinovăția acestuia fiind dovedită integral.

Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de judecată reiterează că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art. 21 din Constituție, art. 8 Cod de procedură penală, garantat de art.6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform dispoziției art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulate în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Instanța de judecată reține că în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Calificînd astfel acțiunile inculpatului Stațenco Valeri, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. (1) şi (2) CP statuează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Stațenco Valeri, a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art.186 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Conform art. 16 alin. (2) Cod penal, infracţiunea imputată lui Stațenco Valeri face parte din categoria infracțiunilor – ușoare.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili

măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Stațenco Valeri, și-a recunoscut vina, a comis o infracțiune din categoria celor ușoare.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că inculpatul Stațenco Valeri, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Staţenco Valeri, urmează să fie stabilită sub formă închisoare pe termen de 1 (unu) an.

Instanţa de judecată conchide, că pedeapsa sub formă de închisoare este una echitabilă faptei comise şi consecinţelor survenite, care îşi va atinge scopul şi va duce la restabilirea echităţii sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni, atît de către inculpat cît şi de alte persoane.

Conform art. 85 alin.(1) Cod penal, dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară.

Astel, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, adăugînd parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 22.05.2025, stabilindu-i inculpatului Staţenco Valeri pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea tipului penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii.

În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

În conformitate cu prevederile art.72 alin.(3) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a dispune executarea pedepsei aplicate inculpatului Staţenco Valeri în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15 CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Cod procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până cînd sentinţa va deveni definitive.

În temeiul dispozițiilor de drept sus-indicate și având în vedere că pentru infracțiunea de comiterea căreia inculpatul a fost găsit vinovat a fost aplicată pedeapsa cu închisoarea, instanța de judecată consideră necesar, în scopul asigurării executării sentinței, a aplica în privința inculpatului Stațenco Valeri, până la intrarea sentinței în vigoare, măsura preventivă – arestul preventiv.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.4) Cod procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia despre computarea reţinerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul pînă la darea sentinţei se afla în stare de arest.

Termenul pedepsei se calculează de la data pronunțării sentinței – 09.09.2026, în termenul închisorii stabilite, se include perioada executată în baza sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 22.05.2025.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct.10) și 11) Cod de procedură penală, instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă.

În conformitate cu art. 387 pct. (1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Potrivit prevederilor art. 219 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Potrivit art. 220 Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile se aplică dacă nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele

procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept. Termenul de prescripţie prevăzut de legislaţia civilă nu se aplică acţiunilor civile soluţionate în procesul penal.

În corespundere cu prevederile art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

În susţinerea celor enunţate instanţa de apel menţionează şi jurisprudenţa CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

În conformitate cu prevederile art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanța soluționează şi acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Totodată, art. 1998 alin. (1) Cod civil stabileşte că, cel ce acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „...în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceştia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

În acest sens instanța notează că, prin ordonanța organului de urmărire penală ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, cu prejudiciu material în mărime de 15042 lei.

Astfel, luând în considerație prevederile legale menționate mai sus, analizând materialele cauzei penale şi circumstanțele de fapt constatate, dat fiind faptul constatării cu certitudine a vinovăției inculpatului Stațenco Valeri în cauzarea prejudiciului, instanța de judecată consideră întemeiată cerința părții vătămate Iațco Irina privind repararea prejudiciului material în mărime de 15042

lei, or, nemijlocit prin acțiunile infracționale ale inculpatului Stațenco Valeri părții vătămate ***** i-a fost cauzat în mod inevitabil un prejudiciu material, ce constituie valoarea bunurilor sustrase și obiectul material al infracțiunilor prevăzute de art. 188 Cod penal.

Prin urmare, în cauză sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, întrucât inculpatul a comis cu vinovăție o faptă ilicită ce a cauzat un prejudiciu, iar între fapta ilicită și prejudiciu există raport de cauzalitate, din care considerente urmează a fi încasat din contul inculpatului Stațenco Valeri în beneficiul părții vătămate ***** suma în mărime de 15042 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

În conformitate cu prevederile art. 157-158, 162, 338-339, art. 382-389, 392-395, 397, Cod de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Stațenco Valeri, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, și se condamnă la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, adăugînd parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 22.05.2025, stabilindu-i inculpatului Stațenco Valeri pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Pedepsa aplicată inculpatului Stațenco Valeri urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura de reprimare se aplică lui Stațenco Valeri - arestarea preventivă până ce sentința va deveni irevocabilă, cu plasarea ulterioară a inculpatului în penitenciar pentru executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință.

Termenul pedepsei se calculează de la data pronunțării sentinței – 09.09.2026, în termenul închisorii stabilite, se include perioada executată în baza sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 22.05.2025.

Se încasează de la Stațenco Valeri în beneficiul lui ***** suma în mărime de 15042 (cincisprece mii patruzeci și doi) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită, iar partea vătămată poate invoca doar erorile procesuale.

Președinte de ședință,
Judecător **Natalia Foma**